

Vladislav Strnad

**VYBRANÉ HOROLEZECKÉ
TERÉNY NA KOKOŘÍNSKU**

Praha 1977

O b s a h

Úvod	5
I. Skály u Blateček	8
II. Skály u Tubože	15
III. Skály u Housky	17
IV. Skály na Velkém Beškovském kopci	19
V. Skály u Vlkova	19
VI. Skály u Dražejova	20
VII. Skály na Rači	21
Prameny	24

Se souhlasem HS MV ČSTV v Praze vydal horolezecký
oddíl TJ Slovan Praha 8 - Bohnice
Technický redaktor ing. Antonín Barták

Ú V O D

Chráněná krajinná oblast Kokořínsko zahrnuje severní část Středočeského (severní okraj okresu Mělník) a jižní část Severočeského kraje (východní cíp okresu Litoměřice a jih okresu Česká Lípa). Oblast se překrývá s územím někdy zvaným Dubské Švýcarsko, Polomené hory, Dubské pohoří nebo Dubské skály.

Průvodce navazuje na publikaci "Lezecké oblasti Ústec-ka" a popisuje vybrané skupiny pískovcových skal rozkládající se jižně od Dubé.

Zdejší pískovec geologicky náleží k svrchním křídovým vrstvám a je součástí t.zv. České křídové tabule. Je velmi různorodý co do tvrdosti i barvy, mástý hrubozrný, porózní i lámavý. Bývá zpevněn tvrdší povrchovou vrstvou, někdy i křemitým nebo železitým tmelem. Tak vznikly geologicky velmi zajímavé a jedinečné skalní útvary jako t.zv. Pokličky v Kokořínském dole, Špičák u Střezivojic, skály na Rači a j. Skály jsou nižší, než v jiných pískovcových oblastech, často však s vysokými údolními stěnami. Jsou dostatečně členěny jak v horizontálním, tak i ve vertikálním směru a vyskytují se na nich všechny erozní útvary charakteristické pro pískovec.

V 19. století, kdy se lidé vraceli do přírody hledat její krásu, přicházeli i na Kokořínsko první turisté. Jedním z obdivovatelů této romantické krajiny byl i Karel Hynek Mácha, který v letech 1832 a 1833 navštívil Kokořín, Kokořínský a Vojtěšský důl, hrad Housku a jiné místy zajímavosti. Velmi blízce nám zní jeho líčení zážitků z noci, ztrávené ve Vojtěšském dole: "Ke skále připřený ležel jsem na několika kameních nad šplouchající vodou, ani nepozdřímnuv." A na Housku putoval "proti potoku, až kde si hluboko skalinou promlel průchod." Tato skalní průrva protéká Pšovkou, zvaná Kamenný mlýn, je v Tuboži pod rybníkem při cestě ke skalám u Tubože a Housky.

Údobí horolezeckého objevování zde začalo pravděpodobně

krátce po první světové válce. Prvé autentické záznamy v řídké zachovaných vrcholových knížkách pocházejí z r. 1926 (na př. od členů AKV Treugilde z Drážďan). Ani českým horolezcům nebyla tato oblast neznáma, jak o tom svědčí Pilátův průvodce "Cvičné skály a horolezectví v Československu" z r. 1938. Popis je však velmi stručný a často nepoužitelný k identifikaci jednotlivých skalních útvarů a cest.

V roce 1945 J. Malík s druhy zlezl ve skalách pod Romanovskou hájovnou 19 věží. Popisy výstupů byly později uveřejněny v Jedličkově průvodci ve stati Skály u Mšena. Do vydání Jedličkova průvodce bylo Kokořínsko navštěvováno ojedinele některými severočeskými nebo pražskými horolezci.

V šedesátých letech byl započat systematický průzkum celé oblasti, takže r. 1968 mohl být v Turistovi uveřejněn další, téměř kompletní soupis věží u Mšena. Současně byl prozkoumán Planý důl, později skály na Rači, u Blateček, Tubože a Housky, na Velkém Beškovském kopci a u Vlčova.

V r. 1975 byl zpracován pro II. díl připravovaného horolezeckého průvodce tehdy téměř úplný soupis skal a cest na Kokořínsku. Protože počet zlezených věží a cest v oblasti stále roste a nový průvodce dosud nevyšel, snažím se vyhovět stále rostoucímu počtu zájemců z řad horolezecké veřejnosti alespoň tímto prozatímním a neúplným průvodcem.

K vyjádření obtížnosti cest je v průvodci použito jednotné písměncové klasifikace: I - velmi snadné (rukou se užívá k udržení rovnováhy), II - snadné (dostatečné množství stupů i chytů, v kterémkoliv místě lze cestu přerušit), III - lehké (cesty s dobrými stupy a chytami, náročné pro udržení rovnováhy), IV - mírně těžké (úseky s méně dobrými stupy a chytami, lezení spár s odšlapy), V - dosti těžké (lezení převislých úseků v málo členitém terénu, lezení na tření, jednodušší ruční a široké spáry),

VI - těžké (lezení delších převislých úseků na nejnepříznivějších stupních a chyttech, delší úseky lezení na tření, obtížné stěnové a spárové lezení), VII - velmi těžké (další prodlužování obtížných úseků cesty, nutná bezvadná tělesná i duševní kondice, zkušenost, znalost a trénovanost), VIIb - neobyčejně těžké a VIIc - krajně těžké (stupňování předchozích podmínek, dlouhé, nanejvýš obtížné úseky na hranici možností).

Vyjádření obtížnosti přeskoků zahrnuje tyto klasifikační stupně: 1 - lehký (krátký přeskok - zpravidla pod 2 m - v úrovni nebo s malým výškovým rozdílem), 2 - středně těžký (delší přeskok - nad 2 m - příp. s menším výškovým rozdílem, dobré odraziště i doskočiště), 3 - těžký (riskantní skok - nad 2 m - se špatným odrazištěm nebo doskočištěm nebo velkým výškovým rozdílem), 4 - krajně těžký (stupňování předchozích podmínek, akrobatický výkon).

Zavedené jednotné pomocné výrazy: nezávazné: namáhavé (pro stupně IV - VIIc), krajně namáhavé (pro stupně VIIb a VIIc), exponované (pro všechny stupně); závazné: lámavé, špatně jištěno, nejištěno.

Vzhledem k specifickému charakteru skal na Kokořínsku i k nedostatku lezecké tradice v této oblasti se jistě nepodařilo ohodnotit všechny cesty zcela správně. Tam, kde byly údaje k dispozici, jsou uvedena jména prvovýstupců s příslušnými daty. Tyto údaje nemusí být vždy spolehlivé. Rádi proto přijmeme každou připomínku ke klasifikaci cest i k ostatním údajům.

Oblíbené, lezecky, krajinově nebo jinak významné věže a cesty jsou označovány hvězdičkou.

Celé území Kokořínska je chráněnou krajinnou oblastí a proto musí návštěvníci dodržovat podmínky, vyjádřené v "Povolení horolezecké činnosti v chráněných územích ČSR" i v "Zásadách pro provozování horolezectví na písečnicích České křídové tabule."

Seznam věží, na kterých nejsou umístěny slaňovací kruhy:

1. Nevýznamné věže, nebo věže, na které vedou snadné cesty: Cikáně, Rejpal, První až Pátá věžička, Soběrad.
2. Jiné možnosti slánění: Kubula, Sněhurka, Vyžle, Poustevník, Vlk, Sarkofág, Pustá věž.
3. Snadný seskok: Věž K.H. Máchy, Kráva, Orlí hnízdo.
4. Ostatní věže: Vlček, Vlčice, Věž u Nedvězí.

Použité zkratky:

J, S, JV atd. . . . světové strany
vpr., vl. . . . vpravo, vlevo

I. SKÁLY U BLATEČEK

Skály jsou převážně soustředěny v Pohádkovém dole, který začíná 300 m SV od Střezivojic a končí v Blatečkách u silnice ze Mšena do Dubé. Směrem od Blateček odbočuje vlevo postupně Ptačí rokle, Itálie a Kraví rokle. Severozápadní část Pohádkového dolu směrem ke Střezivojicím se nazývá Babí důl. Menší počet skal je ve východní části oblasti nad silnicí naproti skalní skupině Sněhurky.

Pro motoristy je nejvýhodnější přístup do skal přímo z Blateček. V pracovních dnech je zde v provozu i autobusová linka Mšeno - Dubá. Druhým východiskem jsou Střezivojice, kde končí autobusová linka z Mělníka. Odtud vede ke skalám žlutá značka, po jejímž odbočení do Skalního města v Planém dolu pokračuje neznačkováná cesta směrem na Tubož (2,5 km). Třetí východisko je obec Ráj, kde je zastávka autobusové linky Praha - Mělník - Kokořínský důl - Mšeno (4 km).

V Pohádkovém dole (rokle Itálie) je povolené tábořiště. Pod silnicí před Blatečkami je studna s pitnou vodou.

P t a č í r o k l e

1. Hlaváček

a) Velikonoční cesta V; Jaroslav Polanecký, V. Voráček, 14. 4. 1974.

V pravé části JV stěny šikmo vl. přes kruh na plošinu

a lehce na vrchol.

Varianta VI; Pavel Schwartz, V. Voráček, 11. 7. 1976.
Vlevo od cesty a) vhloubením ke kruhu.

- b) Žalářní zeď VII; Vladimír Voráček, J. Polanecký, 31. 8. 1974. Středem SV stěny přímo ke kruhu. Vpr. ke spáře, podél ní vzhůru a vpr. na vrchol.

2. Klekánice

- a) Večerní cesta III; Vladislav Strnad, J. Cochlan, L. Hes, 14. 5. 1974. JZ stěnou k oknu, šikmo vpr. na hranu a tou na vrchol.

Varianta III; Miloš Zeman, 24. 7. 1974. V JZ stěně šikmo spr. přes lavici na hranu a stěnkou na vrchol.

I t á l i e

3. Masiv

Náměsíčná spára VI, namáklavé; Vladimír a J. Voráčkové, 1975. V SZ stěně masivu spárou vpr. od výlomu na vrchol.

4. Medvídek

- a) Normální cesta II; Vladimír Voráček, V. Strnad, 16. 2. 1974. Západní hranou pod hlavu, traverz vpr. na V hranu a S stěnkou na vrchol.

Varianta III; Jiří a V. Voráčkové, 30. 8. 1975. Západní hranou přímo na vrchol.

- b) Severní traverz III; Vladimír a J. Voráčkové, 14. 4. 1974. Od Z hrany šikmo vl. a S stěnkou na vrchol.

5. Cikáně

Jižní stěrka I.

6. Polednice

- a) Polední cesta IV, lámavé, špatně jištěno; Vladislav Strnad, D. Rýgrová, 19. 5. 1973. V J stěně zprava do výklenku (uzel), stěnou vpr. od spáry a posléze spárou do horního výklenku (hodiny) a šikmo vpr. na vrchol.

- b) Podvečerní cesta V, lámavé; I. Mertínek, J. Kaulfus, 17. 4. 1976.

Nástup na V hraně, traverz asi 1,5 m vl. a vzhůru přes

dva výklenky na vrchol.

- c) Matoušova cesta VII, lámavé; Vladimír a J. Voráčkové, 17. 8. 1974. Vpravo části S stěny přímo ke kruhu. Šikmo vpr. na hranu a tou na vrchol.

7. Barbucha

- * Jitčín objev V; Jiří Pokluda, M. Grosman, 7. 6. 1973. Zprava na Z hranu a vzhůru na balkón (smyčka). Pokračující hranou na římsu a přímo na vrchol.
Varianta VI; J. Kaulfus, L. Martínek, 17. 4. 1976. Z balkónu traverz vpr. na V hranu, tou na polici a na vrchol.

8. Kubula

- a) Normální cesta II; Vladislav Strnad, K. Bažant, 5. 5. 1974. Z náhorní strany JZ hranou na poličku, vpr. na terasu a zprava na vrchol.
b) Půlnoční cesta VI; Vladimír a J. Voráčkové, V. Strnad, 19. 5. 1974. V levé části údolní stěny spárou přes kruh na vrchol.
c) Údolní cesta VII; Vladimír Voráček, M. Sládek, 20. 4. 1975. V pravé části údolní stěny spárou a přes pilířek na balkón. Šikmo vpr. ke kruhu a na vrchol.
d) Přes bobek VII; Vladimír Voráček, P. Schwartz, 10. 7. 1976. V náhorní stěně po lavici vl. k hodinám a odtud vpr. od hrany na vrchol.

9. Ježibaba

Perníková cesta IV, lámavé; Jiří Voráček, J. Pešl, 19. 4. 1975. Středem náhorní stěny do jeskyňky, vpr. na hranu a podél ní na vrchol.

10. Ivojevěží

- a) Normální cesta II; Jiří Pokluda, M. Grosman, 19. 5. 1973. Komínem na vrchol.
b) Přechodová cesta II, stěnka V; Jiří Pokluda, M. Grosman, 7. 6. 1973. Severní stěnou Z věže traverz k Z hraně, stěnkou na lavici a na vrchol a přechod na V věž.
c) Zimní pohádka V; Vladimír a J. Voráčkové, 9. 2. 1975. Levou částí S stěny V věže na balkónek a podél spáry na vrchol.

* 11. Věž Karla Hynka Máchy

- a) Přeskok 1. Přeskokem z masivu na vrchol.
- b) Stará cesta III. Z masivu za věží sestup komínkem na lavici, přeпад do SZ stěny věže, vpr. ke krátké spáře a tou na vrchol.
Varianta II; Luděk Hes, V. Strnad, 8. 8. 1976. Po přeпаду traverz vpr. na hranu a tou na vrchol.
- c) Dřevorubecká III; Vladislav Strnad, L. Hes ml., 8. 8. 1976. Z masivu za věží sestup komínkem na lavici, přeпад do SZ stěny věže, traverz vl. na hranu a tou na vrchol.

12. Macecha (František Palecký)

- a) Normální cesta III; Jiří a V. Voráčkové, 16. 2. 1974. JZ hranou přes hodiny na terasu (uzel), traverz vl. na S hranu a tou na vrchol.
Varianta III; Vladislav Strnad, 2. 5. 1975. Na terasu vl. od hodin.
- b) Jižní cesta III; Miloš Zeman, K. Češka, 15. 6. 1974. Od J na terasu a J hranou na vrchol.

K r a v í r o k l e

13. Hlaváč

Normální cesta II; Michal Grosman, J. Pokluda, 7. 6. 1973. Od Z šikmo vl. do údolní stěny, spárou na terasu a lehce na vrchol.

14. Pidižvík

- a) Solivá hrana IV; Jaroslav Polanecký, E. Brunová, 15. 4. 1974. SZ hranou na vrchol.
- b) Roláda III, lámavé; Vladislav Strnad, L. Hes ml., 15. 4. 1974. V S stěně šikmo vl. na hranu a tou na vrchol.

15. Kráva

- a) Přeskok 1. Z masivu na vrchol.
- b) Levý západní komín IV, lámavé; Martin Molhanec, K. Češka, 9. 3. 1975.
- c) Pravý západní komín I.

- d) Jihozápadní (Hovězí) hrana V; Jiří Voráček, E. Brunová, 15. 4. 1974.
- e) Levý východní komín II; Vladislav Strnad, J. Hlaváček, 19. 8. 1974.
- f) Pravý východní komín II; Jiří a V. Voráčkové, 19. 8. 1974.

B a b í d ů l

16. Viklava

Mamutí stezka V; Martin Molhanec, 14. 9. 1974. Náhorní stěnou podél JZ hrany na terasu a J stěnkou na vrchol.

* S n ě h u r k a a s e d m t r p a s l í k ů

Věže jsou seskupeny na ostrohu nad Blatečkami mezi Pohádkovým dolem a silnicí.

17. Sněhurka

- a) Normální cesta III; M. Kalina, 5. 6. 1973. Východní spárou na předvrchol a V hranou na vrchol.
- b) Západní spára IV; Vladimír Voráček, J. Polanecký, V. Strnad, 17. 2. 1974. Spárou na předvrchol a V hranou na vrchol.
- c) Jižní stěna III; Michal Grosman, J. Pokluda, 7. 6. 1973. Jižní stěnou přes převis na vrchol.

18. Rejpal

Třetí věž ve skupině Sněhurky.

Normální cesta I. V levé části J stěny šikmou lávkou na vrchol.

19. Prófa

Šestá věž ve skupině Sněhurky.

- a) Magnetická cesta VII; Vladimír Voráček, 17. 2. 1974. V pravé části S stěny přímo vzhůru, pod vrcholem vpr. do kouta a jím na vrchol.
- b) Západní kout V; Jiří Voráček, 18. 8. 1974. Koutem na vrchol.
- c) Údolní cesta V; Karel Česka, 9. 5. 1974. V pravé části V stěny přes převis a zářezem na vrchol.

Varianta IV; Jiří Voráček, 18. 8. 1974. Z komína na JV hranu a traverz vpr. do zářezu.

20. Kejhchal

Sedmá věž ve skupině Sněhurky.

- a) Modrá hrana V; Jiří Voráček, 15. 4. 1974. JV hranou na vrchol.
- b) Přeskok 2; Jiří Voráček, 9. 2. 1975. Přeskokem z Průfy na vrchol.
- c) Severní orlík V; Jiří Voráček, 30. 5. 1976. V S stěně vlevo od cesty d) na vrchol.
- d) Severní sokolík IV; Jiří Voráček, E. Brunová, V. Strnad, 17. 2. 1974. V S stěně podél lišty a spáry na vrchol.

21. Šmudla

Osmá věž ve skupině Sněhurky.

- a) Normální cesta III; Vladislav Strnad, E. Brunová, 17. 2. 1974. SZ spárkou na lavici a šikmo vl. na vrchol.
- b) Spirála II; Miloš Zeman, 28. 7. 1973. Od JZ podél zářezu šikmo vl. na lavici a šikmo vl. na vrchol.
- c) Sluneční cesta V, nejištěno; Vladimír Voráček, J. Polanecký, 17. 2. 1974. Levou částí J stěny přímo na vrchol.

V ý c h o d n í č á s t

Věže jsou seskupeny nad silnicí naproti skupině Sněhurky.

22. Stodolník

- a) Východní komín II; Karel Češka, M. Podobný, 21. 6. 1970.
- b) Bontónek II; Karel Češka, 1970. Z V komína vl. na balkón a Z komínem na vrchol.
Varianta III; Martin Molharec, 13. 4. 1974. Z balkónu vl. na hranu a Z stěnkou na vrchol.
- c) Roštěná hrana V; Jiří Voráček, 15. 8. 1975. SV hranou na vrchol.

- d) Otočená hrana V; Jiří a V. Voráčkové, 16. 2. 1975. Západní hranou na balkón, vl. na hranu a Z stěnkou na vrchol.
- e) Východní cesta V; Vladimír Voráček, 18. 4. 1975. Středem V stěny na balkón k hodinám a hranou na vrchol.

23. Fena

- a) Jihovýchodní hrana III; Jiří Voráček, 18. 5. 1974. Hranou a stěnkou vl. na vrchol.
- b) Východní přeskok 2; Jiří Voráček, 9. 2. 1975. Z podlouhlého balvanu přeskokem na vrchol.
- c) Východní spára III; Vladimír a J. Voráčkové, 9. 2. 1975.
- d) Východní komín II; Jaroslav Polanecký, 18. 5. 1974.
- e) Severní hrana (Bohnický ryzlink) V, špatně jištěno; Vladimír Voráček s druhy, 18. 5. 1974. Od východního komína vpr. na S hranu a tou na vrchol.
- f) Údolní cesta VI; Vladimír a J. Voráčkové, 9. 8. 1975. Nástup údolní (SZ) spárou, šikmo vpr. na balkón, podél spáry ke kruhu, vpr. za hranu a podél ní na vrchol. Varianta V; Martin Molhanec, V. Majzlík, 9. 8. 1975. Stěnou vpr. od spáry na balkón a ke kruhu. Traverz vpr. za hranu do Z komína.
- g) Západní komín III; Martin Molhanec, K. Češka, 9. 3. 1975.
Varianta III; Miloš Zeman, M. Molhanec, 29. 6. 1974. Do komína traverzem z néhorní (J) strany.
- h) Krátká spára VI; Vladimír Voráček, 16. 2. 1975. V levé části J stěny ke spáře a podél ní na vrchol.
- i) Jižní traverz III; Jiří Voráček, 16. 2. 1975. Z JV hrany po římse vl. ke Krátké spáře a tou na vrchol.

24. Vyžle

- a) Normální cesta II; Vladislav Strnad, 10. 5. 1974. Od JV z předskalí dvojspárkou na vrchol.
- b) Měsíční cesta VII, lámavé; V. Mencl, L. Martínek, 10. 6. 1976. Středem Z stěny přes převis přímo do jeskyňky, šikmo vpr. ke kruhu, přes převis do spáry a tou na vrchol.

25. Orlí hnízdo

- a) Normální cesta II; Vladimír Voráček, K. Češka, 17. 8. 1975. V komíně mezi masivem a věží přepad z římsy do komína ve věži (sem též komínem zdola) a komínem na vrchol.
- b) Přeskok 2; Muška, Paclt, 16. 8. 1976. Přeskokem z masivu na šikmý balvan mezi vrcholky.
- c) Západní zářez IV; Vladimír Voráček, J. Gašová, K. Češka, M. Zeman, 17. 8. 1975. Od S hrany zářezem na vrchol.
- d) Cesta neopeřených mláďat IV; Vladimír Voráček, K. Češka, 17. 8. 1975. Levým údolním komínem na vrchol.

26. Foustevník

- a) Normální cesta II; Vladislav Strnad, 10. 5. 1974. V pravé polovině náhorní stěny na lavici, traverz vl. a středem na vrchol.
- b) Nazaret VI, špatně jištěno; J. Chrtek, L. Martínek, 22. 8. 1976. V pravé části údolní stěny přes převis přímo do žlábků a jím do jeskyňky. Vpr. na lavici a traverz poněkud vl. k břízce. Odtud šikmo vpr. přes skupinu hodin na polici na hraně (hodiny) a z ní na vrchol.

II. SKÁLY U TUBOŽE

Skály stojí na hřebtu, který se táhne na V straně Konrádovského dolu mezi Tuboží a Konrádovem nad silnicí ze Mšena do Dubé. Skály jsou přístupné buď ze Střezivovic cestou na Tubož (3,5 km), nebo po silnici od zastávky ČSAD v Ráji (3,5 km). U ústí Černého dolu, též naučícího se východně od hřebtu, je studánka s pitnou vodou.

* 1. Tubož

- a) Levý východní komín II; Vladislav Strnad, 4. 5. 1974.
- b) Pravý východní komín II; Karel Bažant, 5. 5. 1974.
- c) Východní hřbet I. Z pravého východního komína vpr. na balkón a vzhůru na vrchol.
- d) Bivaková spára VI, spodní část nejištěna; Jiří a V. Vo-

ráčkové, 8. 2. 1975. V S stěně spárou přes lavici na vrchol.

- e) Pštroší hrana VI, lámavé; Vladislav Strnad, 11. 5. 1974. Z balvanu při SZ hraně do jeskyně (knížka). Přímou hranou, vpr. na římsu ke kruhu a přímo na vrchol.
- f) Levý západní komín I.
- g) Právý západní komín II.
- h) Cesta praptáků V; Vladislav Strnad, A. Barták, 30. 5. 1976. Ve vnitřním prostoru mezi J a S ramenem věže na temeno pilířku, traverz vpr. na oblou hranu J ramene (hodiny), traverz k úzkému komínu a jím na vrchol.

2. První věžička

- a) Západní stěnka I.
- b) Východní hrana II.

3. Druhá věžička

- a) Normální cesta I. Komínem mezi Druhou a Třetí věžičkou na lavici a na vrchol.
- b) Severní spára II; Vladislav Strnad, 19. 10. 1974. Zleva do spáry a tou na vrchol.
- c) Cvičná spára V; Vladimír a J. Voráčkové, 8. 2. 1975. Od SZ spárou na lavici (sem též traverzem od nástupu na cestu b) a spárou na vrchol.
- d) Rajblík III; Martin Molhanec, V. Strnad, 30. 11. 1974. V horní polovině JZ stěny od JV šikmo vl. na Z hřbet a jím na vrchol.

4. Třetí věžička

- a) Průchodný komín I.
- b) Západní hrana I. Komínem mezi Druhou a Třetí věžičkou a posléze hranou na Z vrchol.

5. Čtvrtá věžička

- a) Západní hrana I.
- b) Západní spára II; Radek Zapletal, 10. 10. 1974.
- c) Východní spára II.

* 6. Konrád (Talwächter)

- * a) Normální cesta IV; němečtí lezci, 1926. V náhorní stěně traverz vl. pod jeskyňku (uzel). Do jeskyňky, šikmo

vl. spárou na balkón a JV spárou na vrchol.

- b) Stará cesta VII; němečtí lezci, 1926. V SZ stěně šikmo vpr. ke kruhu, vpr. za hranu a nevýrazným vhloubením přes převis na vrchol.
- c) Cesta na počest AKV Treugilde VII; J. Nešporoval, 25. 8. 1974. V levé části údolní stěny spárou k hodinám, vzhůru na balkónek, odtud přes hranu a mělkými vhloubeními ke kruhu. Odtud jako u cesty b), nebo vl. a vzhůru na vrchol.

7. Pátá věžička

Stojí 90 m JV od Konráda.

Vnitřní komín II; Martin Molhenc, V. Strnad, 30. 11. 1974. Z údolní strany vnitřním komínem do sedla a krátce JV hranou na vrchol.

8. Golem

Stojí asi 320 m JV od Konráda.

Pokušení rabbiho Löwa VI; Vladislav Strnad, K. Bažant, 4. 5. 1974. V SZ stěně vpr. od výklenku a vzhůru krátkým koutem na Z hranu a do velkých hodin. Vpr. na JV hranu a tou na vrchol.

III. SKÁLY U HOUSKY

Ve východním úbočí dolu nad bývalým hostincem pod Houskou, západně od Kbeloka, se táhne dvojité skalní hřeben, jehož kolmé až převislé vnitřní stěny jsou pokryty tvrdým železitým pískovcem. Skály jsou nejlépe přístupné z Tubože - Paláce (sem ze Střezivojic nebo Ráje - viz kap. 3 a 4) Houseckým dolem (2 km). Za rozcestím u "Žlutého kanene" (zastávka ČSAD) odbočuje před školní budovou lesní cesta, která stoupá přes hřeben ke Kbelsku. V pravé části hřebenu směrem k hradu je Soběrad a Železná stěna, v levé části hřebenu Slavibor a Běch.

1. Železná stěna

Děravá cesta III; Vladislav Strnad, 8. 11. 1975. V pravé části V stěny po četných prohlubních (smyčka) na lavici a přímo na vrchol.

2. Soběrad

- a) Jižní hrana I.
- b) Přes okno II; Vladislav Strnad, 11. 5. 1975. Trhlinou v pr. části Z stěny na J hranu.
- c) Západní stěna IV; Vladislav Strnad, A. Barták, 9. 8. 1975. Středem Z stěny, šikmo vl. na balkónek a výraznou spárou na vrchol.
- d) Severní hrana III; Vladislav Strnad, 11. 5. 1975.

3. Slavibor

- a) Východní cesta III; Karel Bažant, V. Strnad, 19. 4. 1975. Ve V stěně zářezem k hodinám, šikmo vpr. na hranu a na vrchol.
- * b) Pšovská cesta III; Karel Bažant, V. Strnad, 1. 6. 1975. Středem Z stěny podél spáry pod převis (smyčka), šikmo vl. na hřsnu a tou na vrchol.
Varianta IV; Pavel Najser, J. Brabec, 9. 5. 1976. Pod převisem vpr. na sedélko a převislou stěnkou na vrchol.
- c) Trávovina VI; Miroslav Trávníček ml. a st., 6. 6. 1976. Stěnou vpravo od cesty b) na sedélko, vl. pod převislou Z stěnkou a tou na vrchol.

* 4. Běch

- * a) Jižní hrana III; Vladislav Strnad, K. Bažant, 19. 4. 1975. Zleva neb zprava na hranu (smyčka), vzhůru k jeskyňce, vpr. za hranu a na vrchol.
- * b) Cesta strejců VI; Vladislav Strnad, K. Bažant, 26. 4. 1975. V levé části V stěny šikmo vl. ke spárce (uzel), šikmo vpr. ke kruhu a vzhůru na vrchol.
- c) Jonácká VIIb; Antonín Barták, V. Strnad, 6. 6. 1976. V pravé části V stěny podél lišty šikmo vl. pod převis, poněkud vpr. a šikmo vl. do prohlubně nad převisem. Přímo do jeskyňky (sedačka) a šikmo vl. na vrchol.
Varianta; Vladimír Voráček, 6. 6. 1976. Z jeskyňky přímo vzhůru na vrchol.
- d) Z půlnoční strany IV; Karel Bažant, V. Strnad, 1. 6. 1975. Nejdříve SW hranou (uzel), pak šikmo vpr. do údolní stěny a tou na vrchol.
- e) Údolní stěna VI, dole lámavé; Vladislav Strnad, J.

Očásková, 21. 9. 1975. Středem Z stěny pod zářez, ubíhající šikmo vpr. (hodiny). Podél něho a pak přímo vzhůru na vrchol.

IV. SKÁLY NA VELKÉM BEŠKOVSKÉM KOPCI

Beškovský kopec je přístupný buď po modré značce vedoucí z Houseckého dolu do Dubé, nebo ze silnice v Beškovském dolu. Pro motoristy je nejvýhodnější přístup ke skalám po silnici přes Křenov.

1. Svatební věž

Stojí na Z úpatí kopce u stavení, přímo nad cestou. Spirélová cesta III; manž. Kuttovi, 18. 9. 1948. Vhloubením u SZ hrany přes lámavý převis a šikmo vl. k hodinám. Traverz vpr. do JZ stěny a po stupních na vrchol.

2. Zoubek

Ve vrcholovém hřebenu nad Svatební věží. Východní hrana III; Vladislav Strnad, E. Lamačová, 27. 3. 1976. Vpravo podle V hrany a posléze hranou na vrchol.

V. SKÁLY U VLKOVA

Labyrint Vlkovských roklí se rozkládá severně od silnice ze Střezivojic do Blatců až ke Kluku. Vlkov je nejlépe přístupný po silnici od zastávky ČSAD v Střezivojicích (2,5 km).

1. Novoroční věž

- a) Kormální cesta III; Karel Češka, 11. 3. 1977. Levou náhorní hranou na vrchol.
- b) Spanilá jízda V; Jiří Voráček, 11. 3. 1977. Pravou náhorní hranou na vrchol.

2. Prevetnice

Neleseno.

3. Vlk

- a) Kormální cesta II; Jan Pospíšil, V. Strnad, 3. 6. 1973. Středem JV stěny na vrchol.

- b) Západní komín III; Vladislav Strnad, K. Bažant, 12. 4. 1975.
- c) Jižní hrana III; Martin Molhanec, 9. 3. 1975.

4. Vlček

- a) Normální cesta II; Jan Pospíšil, 27. 5. 1973. Od S komínem mezi Vlčkem a Vlčicí, a stěnkou na vrchol.
- b) Přeskok 1; Jiří Voráček, 12. 3. 1977. Přeskokem z Vlčice na vrchol.

5. Vlčice

- a) Normální cesta III; Erika Brunová, 27. 5. 1973. Od S komínem mezi Vlčkem a Vlčicí až k oře ve stěně Vlčice. Překrok do stěny a šikmo vl. na vrchol.
- b) Úzký komín II; Jiří Voráček, 12. 3. 1977. Od Z komínem k lavici a dále komínem na vrchol.

6. Sarkofág

Přeskok 2; Vladimír Voráček, 8. 2. 1975. Z masivu přeskokem na vrchol.

7. Moloch

Večerní cesta V; Vladislav Strnad, P. Frýzek, J. Černovský, 2. 5. 1975.

Od hodin na S hraně vpr. do SZ stěny pod spáru a tou (uzel) na vrchol.

8. Štíp

Normální cesta IV; Vladislav Strnad, J. Prášil, E. Lamačová, 2. 5. 1976. V SZ stěně přes dvě poličky šikmo vpr. na hranu a na vrchol.

9. Štepsl

Severní spára IV; Jan Prášil, V. Strnad, E. Lamačová, 2. 5. 1976.

VI. SKÁLY U DRAŽEJOVA

Jan Pospíšil

V roklích Obecního lesa u Dražejova je několik věží, z nichž nejvýznamnější jsou Soví věže. Přístup ke skalám je z Dražejova, nejprve 800 m po silnici směrem na Dubou, potom lesní cestou odbočující ze sil-

nice doleva, a po 250 metrech jihozápadní směrem k pokli, kde stojí Soví věž I.

1. Soví věž I

Stará cesta VI. Z náhorní strany vpr. (krah) do spáry, tou na plošinu a na vrchol.

2. Soví věž II

Je asi 200 m pod první věží, 50 m od kříže na okraji. Stará cesta V. SV stěnou na vrchol.

VIII. SKÁLY NA RAČI

Jan Pospíšil

Menší skupina skal se rozkládá v malebném údolí východně od obce Bukovec, která leží na silnici Mělník - Česká Lípa. Výhodné autobusové spojení je z Prahy, Mělníka neb Dubé linkou Praha - Mělník - Dubá - Mimoň, nebo Praha - Mělník - Česká Lípa. Pískovec celé oblasti je velmi hrubozrnný a většinou pevný. Neobvyklý vzhled dodávají některým věžím "pokličky" z tvrdého železitého pískovce. Výstupy jsou převážně stěnového charakteru. Táboření je možné na louce pod skalami. Pitná voda je ve studánce pod železným křížkem, poblíž cesty, která jde po hřebeni nad skalami.

1. Rašské madona

Stojí ve vedlejším údolí, asi 150 m SZ směrem od místa, kde se žlutě značená cesta na Nedvězí stáčí k východu. Normální cesta III; Jan Pospíšil, 31. 10. 1968. Od JI za předskalí, pak na věž pod hlavičku, 2 m vpr. a na vrchol.

2. Věrka

Jihozápadní cesta V; Jan Pospíšil, 30. 9. 1967. Z balvanu při J stěně podél spáry vl. pod převis. Šikmo vpr. na vrchol.

3. Jeřabinka

Normální cesta III; Jan Pospíšil, 30. 9. 1967. Z náhorní strany na levou hranu a tou na vrchol.

* 4. Trubadůr

- a) Normální cesta III. Ze soutěsky mezi okrajem a věží spárou nebo podél ní na vrchol.
- b) Bleší cesta IV; Jan Pospíšil, J. Špáda, 13. 7. 1968. Z velkého balkónu při JZ stěně do žlábků a jím na vrchol.

5. Bukovecké věž

Menší ze dvou věží 100 m JV od Trubadůra.

- a) Jihovýchodní cesta V; Jan Pospíšil, V. Strnad, 22. 10. 1967. Komínem mezi věžemi na balkón, přešed na JV hranu a po ní na vrchol.
- b) Hrana vyvalených očí VII; Jan Pospíšil, J. Špáda, 14. 7. 1968. JZ hranou přes kruh na vrchol.

* 6. Pustá věž

- a) Normální cesta II; Jan Pospíšil, 31. 10. 1967. Levým komínem v SV stěně na vrchol.
- b) Nesmyslné cesta VI; Jan Pospíšil, 14. 7. 1968. Středem SV stěny mezi komíny na vrchol.
- c) Severovýchodní komín II; Karel Bažant, 8. 6. 1968. Právým komínem v SV stěně na vrchol.
- d) Jeskynní cesta IV; Jan Pospíšil, 22. 10. 1967. Od S spárou do jeskyňky, levou hranou na výstupek a spárou na vrchol.
- e) Bukovecká cesta II; Vladislav Strnad, 22. 10. 1967. Komínem mezi Bukoveckou a Pustou věží na balkón a podél zářezu na vrchol.
- f) Přes bivač V; Vladislav Strnad, K. Bažant, 8. 6. 1968. Spárou vpr. od JZ hrany do velké jeskyně. Odtud buď otvorem ve stropě do zářezu a na vrchol, nebo oknem do J stěny a přímo vzhůru, příp. vpr. podél zářezu na vrchol.
- *g) Slunečná cesta VI; Jan Pospíšil, V. Strnad, J. Jiskra, st., 24. 3. 1968. Od J (vpr. od koutové spáry) na hranu a po ní k hodinám pod převisem. Vlevo do spáry a tou na velký balkón v J stěně. Spárou pod převis a rozporem na vrchol.
- h) Neratovická cesta VI, nejištěno; Antonín Malák, 31. 3.

1968. Od J koutovou spárou k hodinám, traverz 3 m vpr. nad velký převis a stěnkou na vrchol.

7. Kotlová věž

- a) Stará cesta VI; němečtí lezci, 30. 4. 1939. Východní hranou až k převisu (kruh). Traverz vl. ke spáře a tou na vrchol.
Varianta IV; Zdeněk Kropáček, M. Sobotka, J. Brhlík, 3. 12. 1965. Od kruhu převisem V hrany k vrcholu.
- * b) Špásovina VII; Jan Pospíšil, J. Špáda, 13. 7. 1968. JZ hranou do díry (hodiny), traverz 3 m vl. a stěnou k l. kruhu. Dále pod převis (smyčka), šikmo vl. do převislého žlábků a jím do vodorovného zářezu pod vrcholovým převisem. Traverz vl. asi 2 m za hranu k 2 kruhu a šikmo vl. na vrchol.

8. Májová

Stojí na J straně údolí v kotlině pod úbovní masivu téměř přímo proti vyhlídce.

Normální cesta III; Jan Pospíšil, V. Strnad, 1. 5. 1968. JZ komínem mezi okrajem a věží na balkónek ve stěně okrajové skály. Překrok na J hranu věže a stěnkou na vrchol.

9. Bellevue

Široká věž na S straně vedlejšího údolí.

- a) Západní cesta III; Vladislav Strnad, J. Pospíšil, 1. 5. 1968. Středem Z stěny spárou na poličku a šikmo vpr. k trhlině. Tou na belkónek a spárou na vrchol.
- b) Honzova spára V; Jan Pospíšil, 1. 5. 1968. Spárou ve V stěně na vrchol.
- * 10. Věž u Nedvězí
Věž z prokřemenělého pískovce stojí 1,5 km východně od Rače u žlutě značené cesty, asi 200 m na S od triangulačního bodu na Nedvězí (458 m).
- a) Stará cesta IV; Jaroslav Mlezák, K. Dokoupil, 1964. Náhorní stěnou na balkónek, traverz do údolní stěny a tou na vrchol.
- b) Normální cesta II; Miroslav Trávníček st., Šindlerová,

M. Trávníček ml., 14. 9. 1969. Od Z vzhůru na plošinu, vl. na hranu a přímo na vrchol.

Pálavská varianta III; Miroslav Trávníček ml., st., Šindlerová, 14. 9. 1969. Asi 3 m vl. od cesty b) vzhůru pod převis, přes něj na plošinu a cestou b) na vrchol.

- c) Tatranská stěna VII, špatně jištěno; Jan Pospíšil, M. Trávníček st., V. Strnad, 26. 6. 1971. Středem J stěny asi do poloviny výšky věže, traverz vpr. na hranu, 2 m vzhůru a šikmo vl. na vrchol.

Frameny

Cinitulk, J. B.: Průvodce údolím Kokořínským a Mšenským Švýcarskem.

Jedlička, Miroslav: Pískovcové skalní oblasti v Čechách. STN, Praha 1961.

Jiskra, Pavel: Ilustrovaný průvodce Kokořínskem. Okrašlovací spolek pro Mšeno a okolí, Mšeno 1932.

Jiskra, Jiří: Pískovcové skály u Mšena. Turista VII, č. 3, 1968.

Kinský, Bohušíl: Dubské Švýcarsko. Nákladem vlastním, tisk Semily 1936.

Kokořínsko - Liběchovsko. Soubor turistických map. Měřítko 1 : 50 000. Vydala, zpracovala a vytiskla Kartografie, Praha 1976.

Matouschek, J.: Spezialkarte vom Daubaer Bergland 1:40 000, Liberec.

Patočka, František: Máchův kraj, turistický průvodce ČSSR, sv. 14. STN, Praha 1961.

Pilát, R.: Cvičné skály a horolezectví v Československu. Klub alpistů československých, Praha 1938.

Slouka, Vladimír - Tschunko, Gerhard: Lezecké oblasti Ústec-ka. OV ČTO a krajský a okr. nár. výbor v Ústí nad Labem, 1971.

Vrcholové knížky

